

JUDAS II: DAGBOEK VAN EEN GETUIGE

aflevering 4: HITMAN

geschreven door

Thomas van der Ree

gebaseerd op de boeken van
Astrid Holleeder

Regie: Remy van Heugten
Producent: Fiction Valley

Shooting script
V4 - 10 april 2022

Twee mannen pratend in een geparkeerde Citroën C5. We kennen ze niet, maar het zijn PETER LA SERPE en JESSE REMMERS.

We zien Jesse uit het raampje wijzen, hij ziet iemand en hij stapt uit.

Samen met La Serpe kijken we van een afstandje toe. Jesse praat met Willem Holleeder, die nog op zijn scooter zit. Dan gebaart Jesse dat La Serpe ook moet komen.

Hij stapt uit en loopt op Willem en Jesse af. Schudt Willems uitgestoken hand --

WILLEM

Hee man. Alles lekker?

LA SERPE

Ja, rustig.

WILLEM

Mooi. Houwen zo.

Jesse knikt met z'n hoofd: ze moeten gaan. La Serpe volgt Jesse terug naar de auto maar dan roept Willem nog iets --

WILLEM

Hee Jesse! *Osdorp eerst.*

Jesse steekt zijn duim omhoog, stapt dan met Peter de auto in.

Op **DAG 39** van het proces zit Peter La Serpe in de rechtbank. Hij draagt een petje en een zonnebril, zelfs al zit hij in de getuigencabine. Willem en de publieke tribune horen alleen zijn sonore stem --

LA SERPE

Dat was zo'n dag of tien voor Houtman.

WIELAND

Voor *de moord* op Houtman bedoelt u?

LA SERPE

Dat bedoel ik, ja. Kijk, Jesse was m'n maatje en die had een tijdje daarvoor tegen me gezegd "Onze klussen bestaan vanaf nu uit liquidaties". En ik kon dat toen niet weigeren, anders was ik een los eindje. Maar ik hou
(MORE)

LA SERPE (cont'd)
 eigenlijk helemaal niet van
 geweld.

CROSSCUT MET:

402A EXT. HOBBYWINKEL - DAG

402A

Astrid stapt uit haar auto bij de hobbywinkel van Dennis.
 Ze loopt er naar binnen en komt even later met Dennis
 naar buiten.

Hij gaat haar voor naar een trapje.

IN DE RECHTSZAAL

vervolgt de ondervraging van La Serpe --

JANSSEN

Waarom vond die ontmoeting
 plaats?

LA SERPE

We reden eigenlijk rondjes. Het
 was eerst een tijdje niet
 duidelijk wie we zouden gaan
 doen. Beetje kijken bij de
 huizen van die mensen die aan de
 beurt gingen komen. Toen waren
 we op een gegeven moment bij het
 Gelderlandplein, en toen zag
 Jesse daar Holleeder staan.

WIELAND

En 'Osdorp' betekent?

LA SERPE

Houtman. Die woonde daar. Dus
 toen wisten we wat we moesten
 doen.

JANSSEN

Even voor de goede orde, dit is
 natuurlijk geen enkel bewijs. En
 al helemaal niet dat mijn cliënt
 hier bij betrokken zou zijn.

BIJ DE HOBBYWINKEL

lopen Astrid en Dennis over een galerij. Hij opent een
 voordeur en geeft de sleutels aan Astrid. Ze stapt de
 ruimte binnen.

IN DE RECHTSZAAL

klinkt er irritatie door in de stem van La Serpe --

LA SERPE

Ik weet voor mezelf honderd
 procent zeker dat Willem
 (MORE)

LA SERPE (cont'd)
 Holleeder betrokken was. Ik zit
 in het milieu, al dertig jaar,
 ik ken de verhoudingen, de
 spelers en de gesprekken die
 gaande zijn. We zaten midden in
 een liquidatie-cycle. Er zijn
 dingen gezegd door Jesse, dingen
 die ik plaats.

JANSSEN
 'Osdorp eerst', en daar moeten
 we het dan maar mee doen.

LA SERPE
 Ziet u mij nou maar als een
 getuige-deskundige die u zojuist
 heeft verteld wat hij weet. En
 Willem weet dat ik gelijk heb.

Maar aan Willems gezichtsuitdrukking is niets af te
 lezen.

402B INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

402B

Astrid in haar nieuwe safehouse, waar ze net de sleutel
 van gekregen heeft van Dennis.

Ze zit achter haar laptop en ververst continu sites om de
 zitting te volgen.

IN DE RECHTSZAAL

vraagt Janssen door --

JANSSEN
 En de moord op Houtman zelf. Hoe
 zijn uw herinneringen daarover?

LA SERPE
 Ik kijk terug naar de beelden,
 dat is mijn bron. Ik ben niet zo
 van de woorden, maar die
 experience, de beelden zie ik
 voor me. Ik zie mezelf. Op mijn
 hurken, in die bosjes.

JANSSEN
 Buurtbewoners die er liepen?

LA SERPE
 Er kwam er een klein hondje aan.
 Wittig. We bleven stil zitten.
 Hij ging weer weg. Honden ruiken
 helemaal niet zo goed. Die hond
 in elk geval niet.

WIELAND
 Wat zou die hond moeten ruiken?

LA SERPE

Dat ie schrikt, er zitten mensen
in de bosjes.

WIELAND

Wat zitten die te doen!

LA SERPE

Hij zou kunnen gaan blaffen.

JANSSEN

Je verzuipt in de hoeveelheid
verklaringen. U herinnert zich
van de avond van 2 november dat
jullie daar zaten, dat hondje?

LA SERPE

Nee, niet op de avond van de
moord, we hebben er een paar
keer gezeten.

SOMSEN

Wat is uw herinnering aan de
bewuste avond?

LA SERPE

Spanning. Wachten. En toen ging
het ineens snel. Kees kwam thuis
en ging meteen naar binnen.

WIELAND

Hoopte u dat hij binnen zou
blijven?

LA SERPE

Natuurlijk. Ik had helemaal geen
zin, ik heb vijftien keer
geprobeerd, met een omweg,
opties te geven om andere dingen
te doen, om geld te verdienen,
met andere dingen dan
liquidaties, maar hij had die
lijst aangenomen. En toen kwam
Kees weer naar buiten.

JANSSEN

Houtman kwam thuis, ging naar
binnen, kwam weer naar buiten,
wat gebeurde er?

LA SERPE

Hij ging in de auto zitten. Ik
wist niet wat ik moest doen. Ik
heb denk ik twee of drie keer de
trekker overgehaald, in de
lucht, niet gericht. Ik ben
achter Jes langs gelopen, ik ben
midden op de straat gaan staan
en Jes was nog aan het schieten.

(MORE)

LA SERPE (cont'd)

Ik heb nog wat schoten gelost op die auto toen.

WIELAND

Heeft u een herinnering bij dat gevoel, de vingers om uw trekker?

LA SERPE

Dat het wapen naar boven slaat, en dat ik daar stond. En de spanning van dat moment. Ik was in paniek. Ik stond in een heel grote ruimte midden op straat, met niets om me heen, ik wist niet wat ik moest doen. Ik zat onder de coke en de drank. Ik voelde me verloren.

Er valt een geladen stilte in de rechtszaal.

403 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

403

Astrid leest en ververst steeds het account van Saskia Belleman, rechtbankverslaggever van De Telegraaf --

"Het is een waanzinnige wereld. Ik snap niet dat ik er zolang in heb rondgelopen", zegt La Serpe. #Holleeder

Astrid schudt haar hoofd, ververst haar scherm --

La Serpe zegt dat hij cocaïne gebruikte om zijn gevoelens te onderdrukken. Overdag had hij zijn emoties redelijk onder controle. 's Avonds had hij daar hulp bij nodig. #Holleeder

ASTRID

Waarom... Sjezus.

Na de moord besloot La Serpe te gaan drinken, blowen en coke snuiven. Voorzitter Wieland: "U stond op uw kop." La Serpe zegt dat het een hectische tijd was. #Holleeder

Astrid trekt het niet meer en klikt haar scherm weg, belt haar dochter die meteen opneemt --

VICTORIA (V.O.)

Ja?

ASTRID

Waarom grijpt die advocaat niet in? Die La Serpe gaat maar door over hoeveel drugs hij wel niet gebruikt!

VICTORIA (V.O.)

Wat? Wie- Mam, ik kan nu niet bellen. Ik bel je terug.

Ze hangt op. Astrid gaat gefrustreerd door met twitter-scrollen.

Maar dan klinkt er GEBOOR van een naburig appartement. Een heel naar, diep, niet te negeren geluid.

Astrid is er helemaal klaar mee. Ze pakt haar telefoon en belt een ander nummer --

ASTRID

Ronald? Ja, met mij. Ik wil een gesprek. Zo snel mogelijk.

-- TITELS --

404 INT. KANTOOR DBB - DAG

404

Astrid zit in het kantoor van de DBB aan tafel met OvJ's Tammes en Stempfer, Ronald (het hoofd van de DBB) en nog wat ambtenaren --

TAMMES

U wilt stoppen met getuigen?

ASTRID

Dat wil ik helemaal niet. Maar ik moest jullie aandacht trekken, hè. Want jullie doen je werk niet.

RONALD

Dat is niet helemaal fair, Astrid.

ASTRID

Niet fair!?

RONALD

Hoe kunnen we jou de bescherming bieden die je wil, als je ons niet eens vertrouwt met je adres?

ASTRID

Jullie hadden een lek, man!

TAMMES / STEMPHER

Wat?

Ronald wuift het geruststellend weg richting de OvJ's --

RONALD

Wij hebben een medewerker moeten schorsen vanwege schending van zijn beroepsgeheim, maar dat wil niet zeggen-

ASTRID

En intussen werkt Sandra nog steeds elke dag in dezelfde beautysalon, Sonja woont nog steeds op haar oude adres...

TAMMES

We kunnen niet het risico lopen dat de verdediging kan zeggen dat wij het proces hebben beïnvloed.

ASTRID

Weet je wie er beïnvloed zijn? Willem Endstra. Thomas van der Bijl. Die zijn beïnvloed.

STEMPHER

Ik vind niet dat je die vergelijking kan trekken.

ASTRID

Waarom niet? Thomas ging praten met justitie terwijl Wim vast zat, net als ik. En hij had een dochter van Victoria's leeftijd. En hij is er niet meer door geblunder van jullie. Nou, dat gaat mij niet gebeuren.

Tammes schakelt over op probleemoplossingsmodus --

TAMMES

Begrijp ik dat jouw medewerking aan het proces afhankelijk is van je persoonlijke bescherming?

ASTRID

Is dat zo gek? En ik wil terugbetaald worden voor alle verhuiskosten die ik heb moeten maken, de parkeervergunningen, m'n kogelvrije vest...

Ronald schiet in de lach --

RONALD

Dat meen je niet. Je kan toch niet verwachten dat de belastingbetaler moet opdraaien voor-

ASTRID

-voor de arrestatie en vervolging van een moordenaar? Ja, dat kan ik wel, ja.

Ronald vindt het duidelijk belachelijk en dat maakt Astrid alleen maar kwader --

ASTRID

Ik betaal toch ook mee aan de bescherming van die Ros en La Serpe?

RONALD

Dat ligt heel anders, dat zijn-

ASTRID

-kroongetuigen, ja dat weet ik nou wel. En moordenaars. Ik ben een bedreigde getuige en ik ben slechter af dan zij!

Geen reactie van de OvJ's --

ASTRID

Misschien moeten jullie het daar maar mee doen dan. Als die twee snitches belangrijker zijn dan ik, ga Wim maar met hun verklaringen veroordelen.

Tammes en Stempher kijken moeilijk --

TAMMES

Ik blijf toch denken dat er een oplossing mogelijk moet zijn...

ASTRID

Je hebt een maand. Dan moet ik weer getuigen. Als er dan niks veranderd is, dan staat daar een lege stoel in die zaal.

Astrid staat op om te vertrekken, maar voor ze weg kan lopen staat één van de ambtenaren op. Dit is YANNICK (40), een serieus kijkende medewerker van de DBB --

YANNICK

Astrid, mijn naam is Yannick en ik wilde even zeggen dat ik vind dat je volledig gelijk hebt. Ik hoop dat we er uitkomen. Maar ik maak me wel zorgen. Je bent nu helemaal alleen, dat kan niet goed voor je zijn.

ASTRID

(van haar stuk gebracht)
Ik red me wel, hoor.

YANNICK

Dit is mijn kaartje, twijfel niet om te bellen. Dag of nacht.

Astrid pakt het kaartje van hem aan --

TAMMES

Laten we ons allemaal even beraden en een nieuwe datum prikken. Hoe is de 22e voor iedereen?

RONALD

Dan ben ik op cursus.

Terwijl er overlegd wordt over een datum, bekijkt Astrid Yannick nog eens goed. Hij leek oprecht en dat is ze niet gewend.

405 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

405

Astrid legt een gigantische legpuzzel die ze waarschijnlijk uit de voorraad van Dennis heeft geleend.

Ze wordt verstoord door GEBOOR uit het appartement naast haar nieuwe safehouse. Willem staat naast haar en luistert mee --

WILLEM

Lekker dit. In het weekend nog wel. Ga je daar niks van zeggen?

ASTRID

Het is een jong gezin, die ga ik niet lastigvallen.

WILLEM

Je laat over je heen lopen jij.

Astrid probeert zich te concentreren op de puzzel maar het GEBOOR wordt harder en doordringender. Het brengt haar terug...

406 EXT. STRAAT - DAG (2005)

406

...naar een tijd waarin Willem nog vrij buiten liep. Ze lopen zij aan zij, ergens in een buitenwijk van Amsterdam. Lawaai van een BOUWPLAATS klinkt op afstand --

ASTRID

Nee, maar ze hebben ook *mijn* boekhouding meegenomen bij die huiszoeking.

WILLEM

Waarom?

ASTRID

"Was een vergissing" zeggen ze. Mijn naam staat met koeienletters op die mappen.

WILLEM

Gewoon een beetje pesten. Laat
je niet zo opnaaien, joh.

Ze naderen een pand waar het GEBOOR en GETIMMER uit
klinkt.

Thomas van der Bijl stapt er net naar buiten om een
sigaret te roken en ziet Astrid en Willem naderen. Hij
glimlacht naar Astrid maar bekijkt Willem met
argusogen --

ASTRID

Hee Thomas! Nou... wat leuk!

Ze omhelst hem --

THOMAS

Assie. Wim...

ASTRID

Hoe gaat het met je?

THOMAS

Goed, goed. Met jou ook?

ASTRID

Ja... Ben je aan het klussen
hier?

THOMAS

Ja, beetje timmerwerk.

ASTRID

En je kroeg dan?

THOMAS

Die heb ik ook nog, maar daar
red ik het niet mee.

Thomas werpt de hele tijd blikken op Wim, die niet van
plan lijkt zich in het gesprek te mengen. Astrid merkt
dat er een ongemakkelijke spanning tussen de mannen
hangt --

ASTRID

Oké, nou werk ze dan.

THOMAS

Ja, dank je.

Astrid en Willem lopen door. Thomas kijkt ze na terwijl
Astrid verbaasd naar haar broer kijkt --

ASTRID

Wat doe jij nou raar?

WILLEM

Vieze kankerhond.

ASTRID
Wat..? Thomas?

WILLEM
Loopt overal te zeggen dat ik
Cor gedaan heb.

ASTRID
(geschrokken)
Ah joh. Dat gelooft toch
niemand.

WILLEM
Nee? En weet je voor wie die aan
het klussen is? Voor die Kees.

ASTRID
Kees?

WILLEM
Houtman. En dat zijn panden van
Mieremet. Die fixen ze zodat hij
ze kan verkopen. Waarom willen
ze die Mieremet rijk maken dan?
Wat moet die met dat geld doen?

ASTRID
Dat weet ik niet?

WILLEM
Nee, dat weet je niet? Nou, ik
weet het wel.

Willem maakt een pistool-gebaar en wijst kwaad op
zichzelf --

ASTRID
Nee toch.

WILLEM
Maar maakt niet uit. Ze zijn
tegen me. En dan weet je het.

Willem buigt zich naar Astrids oor en fluistert haar
in --

WILLEM
Ik laat een raket naar binnen
schieten bij die Kees.

Astrid kijkt hem geschrokken in zijn ogen --

ASTRID
Nee!

WILLEM
Wat nee! Hij vraagt er toch om,
die kankerhond.

ASTRID

Dan ben jij staatsvijand nummer
1.

WILLEM

Ik doe het toch niet zelf?

ASTRID

Nee, maar dan-

Willem gebaart dat Astrid ook moet fluisteren --

ASTRID

Dan heb je anderen nodig en als
ze die pakken dan komen ze
alsnog bij jou terecht.

Willem overweegt het, is niet zo overtuigd als Astrid --

WILLEM

Ik ga wel effe met Thomas
praten.

ASTRID

Ja? Wat ga je doen dan?

WILLEM

Niks. Gewoon. Wat ik zeg.
Praten.

Astrid is bang voor wat Willem daarmee bedoelt...

407 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

407

Willem zit op zijn vaste plaats maar hij is zichtbaar
moe. **DAG 40** staat in beeld. Er klinkt een OPNAME in de
zaal. Alleen de onderstreepte woorden uit de tekst zijn
hoorbaar in de opname --

WILLEM (V.O.)

*Nou, dan ga ik je nog wat
zeggen, ik ken niks anders doen
dan wat ik moet doen, begrijp
je? Als dit zo doorgaat, dan ga
ik dat ook doen. dan houdt het
gewoon op. Je kent me hè?
(geritsel, gefluister)
Want ben er nu echt helemaal
klaar mee...*

De opname wordt gestopt. Stempfer laat een
veelbetekenende stilte vallen. OvJ Tammes verklaart --

TAMMES

Het OM stelt dat u het hier
heeft over Thomas van der Bijl.
U heeft zijn moord uitgelokt
omdat u wist dat hij in gesprek
was met de politie.

WILLEM

Thomas weet van mij helemaal nul. Dat was gewoon een lieve timmerman.

TAMMES

Er zijn twee getuigen die hebben gezien dat u hem klappen gaf in café De Hallen.

WILLEM

Onzin.

STEMPHER

Ja, u vindt alles onzin. Dat weten we nu wel. Laten we nog een stuk luisteren.

De kwaliteit is slecht. Slechts flarden van het gesprek tussen Willem en Astrid zijn verstaanbaar, tussen veel geruis en gekraak van kleding. Wat wel duidelijk is: Willem is boos.

WILLEM (V.O.)

En waarom doet ie dat? Gewoon zomaar. Het kan hem niks schelen dat mijn hele leven is verkankerd! Maar ik zeg het je, als hij ervoor zorgt dat Mijn kinderen verdriet krijgen, dan zorg ik dat die kinderen van hem ook verdriet krijgen.

En dan wat lijkt op GEFLUISTER. Onverstaanbaar. De opname wordt gestopt en Stempher richt zich tot Willem --

STEMPHER

Fluisterde u hier?

WILLEM

Ik heb werkelijk geen idee.

STEMPHER

U was er bij.

WILLEM

Dit is weet ik veel hoeveel jaren geleden!

STEMPHER

Nog een keer dan. Misschien kan hij iets harder?

Hetzelfde fragment klinkt, iets harder. Iedereen doet zijn best om het te horen, maar het wordt er niet beter op door de slechte kwaliteit speakers in de rechtszaal. Willems advocaat kijkt de rechtbank verzoekend aan --

JANSSEN

Ik hoor het echt niet.

STEMPHER

Ik hier ook niet moet ik
toegeven. Maar met een
koptelefoon op is het te
verstaan.

Rechter Somsen bemoeit zich ermee --

SOMSSEN

Zegt u niet 'als mijn kinderen
verdriet hebben, zorg ik ervoor
dat zijn kinderen ook verdriet
hebben'?

WILLEM

Zeker niet.

WIELAND

Waar ging dit gesprek dan over?

WILLEM

Dit ging denk ik, *denk ik*, over
de intrekking van m'n V.I. Dat
m'n zoontje me weer drie jaar
zou moeten missen als ik weer de
bak in zou gaan. En Astrid,
ze...

Willem schraapt zijn keel, moet zijn best doen om de
emotie uit zijn stem te houden --

WILLEM

...ze leeft met je mee, hè. Zo
wil ze je d'r in luizen. Ze
liegt je glashard in je porem
terwijl ze je aan alle kanten
neukt.

STEMPHER

Kunt u wel bevestigen dat u hier
fluistert?

WILLEM

Ik wist niet dat ik opgenomen
werd, het kan toch ook dat ik zo
m'n hoofd draai?

STEMPHER

Heeft u gefluisterd of niet?

WILLEM

Ik weet het niet.

STEMPHER

Heeft u gefluisterd op opnamen
of niet, ja of nee?

WILLEM

Er is geen ja of nee. Ik weet
het echt niet!

JANSSEN

Dat fluisteren is een vervelend stempel, alles krijgt direct een criminele lading terwijl je merkt dat hij gewoon zijn hoofd wegdraait van de microfoon.

WILLEM

Ik... ik weet niet wat ik zei op die tape. Ik versta het ook niet. Ik word hier geconfronteerd met een zinnetje en een zinnetje met een woordje en een woordje... Ik word hier helemaal uit elkaar getrokken en ik ben gewoon kapot. Ik zit al drie dagen te verklaren en moet elke keer hetzelfde zeggen.

Hij zit er duidelijk doorheen en Stempheer pakt de microfoon, kijkt heen en weer van Willem naar voorzitter Wieland --

STEMPHER

Op het moment dat de verdachte aangeeft dat het te veel is, willen wij eigenlijk niet meer.

WIELAND

Dan stoppen we voor vandaag.

Terwijl de rechters, officieren en advocaten hun papieren bij elkaar pakken, blijft Willem afgemat voor zich uit kijken.

408 INT. BEHANDELKAMER CARDIOLOOG - DAG

408

Wie ook afgemat is, is Astrid. Ze zit op een hometrainer bij de cardioloog, met elektroden op haar lichaam. De CARDIOLOOG gebaart dat ze mag stoppen --

ASTRID

Het moest toch... tien minuten..?

CARDIOLOOG

De doorbloeding van uw hartspier bevalt me niet.

ASTRID

Zit in de... familie... lekkende... hartklep...

CARDIOLOOG

Even de bloeddruk bekijken.

De arts bevestigt een band om Astrids arm en begint haar bloeddruk op te meten --

CARDIOLOOG

Ik zou hierna toch ook wel een echo willen maken.

ASTRID

Hoe lang duurt dat?

CARDIOLOOG

Oh, uurtje.

ASTRID

Dat kan niet. Ik ben al te lang binnen.

De man kijkt haar niet-begrijpend aan --

CARDIOLOOG

192/120, dat is erg hoog.
Ervaart u veel stress,
mevrouw...
(checkt dossier)
...Bakker?

ASTRID

Het is weleens minder geweest.

CARDIOLOOG

Dit moet met medicatie omlaag.

ASTRID

Ik heb eerder die pillen gehad,
daar word ik helemaal suf van.
Kan ik niet, weet ik veel, yoga
of zo?

CARDIOLOOG

Ik kan u hier niet weg laten
gaan zonder medicatie.

ASTRID

(zeikerd...)
Geef ze maar mee dan.

CARDIOLOOG

Maar u moet ze ook echt slikken.
U zit in een stressvolle periode
begrijp ik. Is daar een eindpunt
van in zicht?

Astrid twijfelt en schrikt zelf van die twijfel --

CARDIOLOOG

Als u een aantal keren per week
een zelfde verhoging heeft dan
bestaat er het risico op een
beroerte, of zelfs hartfalen.
Dit is echt heel serieus.

Astrid schrikt. Ze twijfelt even, neemt dan een
beslissing --

ASTRID

Mijn naam is niet Bakker. Ik ben
Astrid Holleeder.

De cardioloog kijkt haar geschokt aan --

ASTRID

En ik denk dat u wel snapt
waarom ik zo gestresst ben. En
dat ik niet kan blijven komt
omdat m'n auto hier al een uur
voor de deur staat en dat is te
lang. En dat ik die pillen niet
wil komt omdat ik het me niet
kan veroorloven om suf te
worden. Ik moet scherp zijn.
Altijd. Altijd.

De arts overweegt het. Pakt dan uit een kastje zowel een
DOOSJE PILLEN als een BLOEDDRUKMETER --

CARDIOLOOG

Elke dag meten, twee weken lang.
Als het lager wordt, hoeft u de
pillen niet te slikken. Maar
wordt het hoger...

ASTRID

Dan wel. Bedankt.

CARDIOLOOG

U kunt bij de receptie een
vervolgafspraak maken.

ASTRID

Kan ik nog even hier blijven? Ik
moet wat voorzorgsmaatregelen
nemen voor ik naar buiten kan.

De man snapt het niet en Astrid tilt de pruik uit haar
tas. Nu begrijpt hij het. Hij knikt Astrid vol meeleven
toe en laat haar alleen in zijn kantoor.

Haar blik valt op de vrolijke familiefoto's op het
bureau. Ze bekijkt ze met afgunst.

Astrid SCHRIKT als de deur weer open gaat. Het is de
arts, en hij geeft haar een beetje schuchter een
exemplaar van Judas --

CARDIOLOOG

Het spijt me, maar zou u deze
voor me willen signeren?

Astrid neemt het boek verbaasd aan en kijkt er naar --

CARDIOLOOG

Sorry. Het is misschien wat
ongepast.

ASTRID

Nee, het geeft niet. Het is alleen... dit is eigenlijk de eerste keer dat ik m'n boek voor iemand signeer.

Ze pakt een pen en zet onwennig een krabbel in het boek, geeft het dan aan de arts, die haar daarna weer met rust laat --

THOMAS (V.O.)

Kijk ik wil maar een ding, die Willem Holleeder, dat die gepakt wordt. Want die heb gewoon mensen vermoord.

409 INT. VERHOORKAMER - DAG (2005)

409

Thomas van der Bijl, met een blauw oog, zit tegenover twee mannen in een felverlichte verhoorkamer, een RECHERCHEUR en OvJ FRED TEEVEN die wijst op Thomas' blauwe plekken --

TEEVEN

Heeft hij dat ook gedaan?

Thomas knikt --

THOMAS

Ik heb m'n kinderen al gezegd 'als ik word vermoord, dan heeft Willem dat gedaan'.

TEEVEN

Wij willen dat het moorden in Amsterdam stopt.

THOMAS

Dat wil ik ook. Ja, kijk, ik wil geen verrader, spion wezen. Ik wil enkel maar Willem Holleeder. Hitler was een hond en hij had zijn zoon kunnen zijn. Hij heeft Cor verraden. Ik weet dat hij in Yab Yum heeft gezegd: Laten we proosten op Cor van Hout, want ik heb hem vermoord.

TEEVEN

En bij welke zaken is hij nog meer betrokken?

THOMAS

Bij die Endstra natuurlijk. Kijk, hij is een soort vleermuis, hij zuigt je helemaal uit en als ie klaar is gooit ie je op de grond.

TEEVEN

Maar dan kan ie toch ook niemand meer vertrouwen?

THOMAS

Hij is ook al drie of vier keer door het oog van de naald gekropen. Omdat hij paranoïde is. Hij blijft nooit.

TEEVEN

En waarom waren die klappen?

THOMAS

Ik moet mijn mond houden. Ik mag me er niet mee bemoeien omdat ik veel weet.

TEEVEN

Ben jij bereid te verklaren?

THOMAS

Wat voor garantie heb ik dan?

TEEVEN

Het gaat erom als je bedreigd wordt dan moet er wel wat gebeuren.

THOMAS

Ja, maar mijn vrouw en kinderen moeten wel veilig zijn. Ik weet nog dat die Neus van de zomer bij me was en zei dat hij rechters voor zich had werken en meer van dat soort mensen...

TEEVEN

Wij proberen de schakels te vinden tussen Willem en de schutters.

THOMAS

Ik wil jullie wel helpen, maar wat koop ik ervoor als ik geen garanties krijg? Ik ben nu eerlijk tegen jullie, want jullie gaan dingen verifiëren. Alleen gaat er niks op papier. Die advocaat kan alles voor hem lospeuteren. En dan weten ze me te vinden, dat hebben ze gezegd, dan vermoorden ze me. Hij heeft overal schaakstukken. Dus het spijt me.

Thomas leunt achterover. Meer gaat hij niet zeggen.

410 INT. EBI - BEZOEKERSRUIMTE - DAG

410

Willem zit in de bezoekersruimte van de EBI te praten met Janssen. Ze zitten aan weerszijden van een glazen wand en praten via een speaker --

WILLEM

Hoe kan ik nou weten wat ik daar zei? Het is honderd jaar geleden!

JANSSEN

Probeer het. Als wij kunnen uitleggen waar jullie het hier over hebben, helpt dat enorm.

WILLEM

Speel hem nog een keer dan.

Janssen drukt wat knoppen van zijn laptop in. Een slecht opgenomen stukje audio klinkt, waarin sporadisch woorden van Willem en Astrid hoorbaar zijn --

WILLEM (V.O.)

*stukje lopen... jongen niet...
gaat ie zeggen dan...*

ASTRID (V.O.)

...naar hem toegaan..?

De tape stopt. Willem pijnigt zijn hersens --

WILLEM

Ik weet het echt niet. Misschien heb ik het over het weer, misschien sta ik een broodje bal te bestellen, ik heb geen idee.

JANSSEN

Het is oké.

Willem kijkt vermoeid toe hoe Janssen zijn spullen pakt en verdwijnt door zijn uitgang.

Dan gaat de deur aan zijn kant open. Bewaarder Semii verschijnt. Willem staat op, maar wordt tegengehouden --

BEWAARDER SEMII

Even wachten nog, m'n collega is er nog niet.

Willem wacht gelaten af. Semii bekijkt hem --

BEWAARDER SEMII

Gaat ie?

WILLEM

Je weet niet hoe dat is, de hele tijd terughoren hoe je genaaid

(MORE)

WILLEM (cont'd)
wordt, terwijl je van niks
weet...

Semii knikt, vol sympathie. Kijkt dan de gang in --

BEWAARDER SEMII
Hij zal er zo wel zijn.

WILLEM
Kunnen we niet gewoon gaan? Ik
ben bekaf.

BEWAARDER SEMII
Het is protocol om dat altijd
met z'n tweeën te doen.

WILLEM
Je collega mag mij niet, daarom
laat ie me wachten. Doet ie
altijd.

BEWAARDER SEMII
En ik mag jou wel?

Ondanks zijn vermoeidheid kijkt Willem hem scherp aan --

WILLEM
Dat kan je nu bewijzen.

Semii checkt de gang, gebaart dan dat Willem mag
volgen --

WILLEM
Toppie.

We zien ze met z'n tweeën door de gang lopen. En we horen
nog net een laatste zin van Willem --

WILLEM
Geef me meteen de kans om jou
om een gunst te vragen...

Ze bespreken iets wat wij niet horen...

411 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

411

Astrid heeft BOKSHANDSCHOENEN aan en slaat tegen een
VECHTPOP, een beige kunststof bovenlichaam van een man,
gemonteerd op een staande voet gevuld met water.

Ze slaat harder en harder, beukt uit alle macht op de pop
in.

Uithijgend kijkt ze naar de vechtpop, die haar
onveranderd aan blijft kijken. Willem verschijnt aan haar
zijde --

WILLEM
Heeft die cardioloog van mij dit
aangeraden?

ASTRID
Daar ga ik niet meer heen.

WILLEM
Waarom niet?

ASTRID
Omdat jij die hebt aangeraden.
Ik heb een andere nu.

WILLEM
Volgens mij wind je je veels te
veel op.

Hij gaat achter de pop staan en houdt hem tegen terwijl
Astrid er tegen slaat en zich helemaal in het zweet
werkt.

Ze gaat zitten en leest haar bloeddruk af van de meter --

ASTRID
Sporten verlaagt je bloeddruk.

WILLEM
Als jij het zegt.

Toch stemt de uitslag van de meter haar niet vrolijk. Ze
pakt haar telefoon en belt Victoria --

VICTORIA (V.O.)
Mam...

ASTRID
Hee. Wat ben je aan het doen?

VICTORIA (V.O.)
Ik kan nu niet... wacht even...

GEROMMEL aan de andere kant van de lijn. Astrid wacht
ongeduldig af tot de stem van haar dochter terugkomt.

CROSSCUT MET:

412 INT. TRAPPENHUIS* - DAG

412

Victoria staat snel even in een trappenhuis te bellen --

VICTORIA
Ben ik weer.

ASTRID
Stoor ik?

VICTORIA
Ik ben net weggelopen van een
belangrijke meeting.

ASTRID
Oh. Sorry.

VICTORIA

Het spijt me, maar je kan me niet de hele dag bellen als er zitting is. Bel Son.

ASTRID

Nee, dat doe ik niet.

VICTORIA

Je gaat ook al niet meer naar oma.

ASTRID

Ik heb jou toch?

VICTORIA

Ja maar niet fulltime!

Astrid is er even stil van --

ASTRID

Ik zal je niet meer lastigvallen.

VICTORIA

Doe nou niet zo. Ik wil je het liefst de hele dag bij me hebben. Maar het kan gewoon niet. Was ie maar dood.

Daar denkt Astrid over na --

VICTORIA

Ben je boos?

ASTRID

Ik ben boos op mezelf, dat ik hem niet heb doodgeschoten toen het nog kon. Als ik het gedaan had toen ie weer uit de bak kwam...

VICTORIA

Mam...

ASTRID

...ik had misschien negen jaar gekregen. Zes met goed gedrag, dan was ik nu al weer vrij.

VICTORIA

En dan had ik een moordenaar als moeder.

ASTRID

Beter dan geen moeder.

Daar heeft Victoria niets tegen in te brengen. Astrid broedt op een idee...

413 INT. HOBBYWINKEL - DAG

413

Dennis neemt zijn inventaris op als Astrid zijn hobbywinkel binnenloopt --

DENNIS
Alles goed daarboven?

ASTRID
Ja hoor, toppie. Echt bedankt, hoor.

DENNIS
Ja. Ik ben wel een beetje druk nu...

ASTRID
Oké, ik eh... nou, ik heb eigenlijk een vraag.

Dennis lacht schamper, benieuwd waar ze mee gaat komen --

ASTRID
Ken jij hackers? Mensen in die scene? Die zeg maar op afstand-

DENNIS
Ik weet wat hackers zijn. Waarom wil je dat weten?

ASTRID
Wil je echt weten waarom ik dat wil weten?

DENNIS
Als je een antwoord wil.

Astrid twijfelt, loopt dan naar Dennis toe. Op zijn werktafel staat een RADIO die ze aanzet en harder draait. De muziek schelt door de zaak, terwijl ze in zijn oor fluistert --

ASTRID
Je weet dat Wim een pacemaker heeft?

DENNIS
Ja...

ASTRID
Nou, ik dacht, als er nou een hacker van buiten de EBI kan inbreken op dat ding...

Dennis zet grote ogen op --

DENNIS
Ben je helemaal gek geworden?

ASTRID
Ik vroeg alleen-

DENNIS
Wil je achter hem aan soms?
Lekker met z'n tweeën in een
cel?

ASTRID
Ik was gewoon benieuwd of-

DENNIS
Ben je niet helemaal goed bij je
hoofd? Een pacemaker hacken, hoe
verzin je zoiets?

ASTRID
Vergeet het.

DENNIS
Nee, ik vergeet het niet. En dat
ding wat ik je de vorige keer
geleend heb, heb je die nu bij
je?

Astrid grijpt automatisch naar haar tasje --

DENNIS
Lever maar in.

ASTRID
Dennis, kom op.

DENNIS
Nee, ik had er meteen al spijt
van en nu helemaal. Inleveren.

Dennis staat dreigend op, maar Astrid twijfelt --

ASTRID
Nee, ik hou hem.

DENNIS
As, ik kan hem zo van je
afpakken.

ASTRID
Oh ja? Dan moet je dat maar
doen.

DENNIS
Wat doe je nou stoer? Wil je ook
een hitman worden soms? Als je
mij dat ding niet heel snel
teruggeeft...

ASTRID
Dan wat? Dan gooi je me op
straat?

DENNIS

Astrid, ik gooi je niet op straat. Maar het lijkt me beter dat je een andere plek zoekt om te wonen. Ja? Een week lijkt me fair.

ASTRID

Een week?

DENNIS

Je hebt me gehoord. Wij zijn wel klaar nu.

En nu wordt Astrid kwaad --

ASTRID

Wij zijn klaar? Nee, *jij* bent klaar. Ik ben niet klaar, hoor. Ik mag gewoon nog even lekker door. Ik mag weer terug naar m'n safehouse, m'n kind niet zien, m'n kleinkinderen niet, bang om elke hoek, smeken om beveiliging. Jij niet. Jij gaat straks gewoon lekker slapen. Wat nou als ik hier naar buiten loop en ik krijg een kogel door m'n pan? Dan ben ik pas klaar. Wil je dat soms? Zou wel lekker makkelijk zijn. Niet meer die lastige zus steeds, die verraadster. Mag ik me daarom niet meer verdedigen? Jullie willen gewoon dat ik me maar laat afslachten, is dat het!?

Dennis staart de woedende Astrid verbijsterd aan, terwijl ze zich omdraait en de zaak verlaat.

414 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

414

Astrid is weer thuis, nog steeds kwaad. ze kijkt uit haar raam --

PETER

Hoe is het met je moeder?

Astrid draait zich naar Peter R. de Vries --

ASTRID

Goed.

PETER

En met Sonja? En je dochter?

ASTRID

Hebben zij je soms gestuurd?

PETER

Ze weten niet eens waar je woont.

ASTRID

Jij nu wel. Maakt ook niet uit, ik ga toch binnenkort weer weg.

PETER

Omdat ik hier ben?

ASTRID

(kijkt uit het raam)

Die auto heb ik eerder gezien.

Ze pakt er snel een schriftje bij dat op de vensterbank ligt. Daar staan rijen met kentekens in van auto's die Astrid mogelijk verdacht vond.

Peter probeert haar aandacht weer te krijgen --

PETER

Hoe vind je dat de rechtszaak gaat?

ASTRID

(haalt schouders op)

Als ik daar zelf zit dan heb ik nog een beetje controle, maar al die andere dagen...

PETER

Kan jij je herinneren dat ik bij mijn getuigenis vertelde over dat telefoontje dat ik met Wim heb gevoerd? Toen hij vast zat in 2011, via zijn advocatentelefoon.

Astrid knikt, kan het zich half herinneren --

PETER

Ik vond het zo vreemd dat ze daar niet over doorvroegen.

ASTRID

Oh?

PETER

Misschien moet ik het eens terugluisteren om te zien wat hij nou precies zei.

ASTRID

Je hebt een tape?

PETER

Jij bent niet de enige die mensen opneemt.

Astrid grinnikt, maar de lach verdwijnt snel. Ze gaat tegenover Peter zitten en kijkt hem recht aan --

ASTRID
Peet, hoe hou jij het vol?

PETER
De bedreiging van Wim? Ik denk er eigenlijk niet zoveel over na.

ASTRID
Hoe kan dat?

PETER
Ik heb al lang geleden voor mezelf besloten dat ik dat soort dingen geen invloed op mijn leven laat hebben. Wim is niet de enige die het op mij heeft voorzien, ik heb wel meer vijanden. Maar ik laat dat niet bepalend zijn voor hoe ik leef. Dan krijgt hij zijn zin. Hier... kijk...

Peter trekt zijn broekspijp omhoog en toont een tatoeage op zijn been: 'On bended knee is no way to be free' --

PETER
Zo sta ik in het leven, anders heb ik geen leven.

ASTRID
Of een leven zoals ik.

Peter zwijgt, maar ze heeft een punt --

ASTRID
Eigenlijk zou ik natuurlijk zelfmoord moeten plegen.

PETER
Waarom denk je dat?

ASTRID
Als ik er nou gewoon niet meer zou zijn, dan heeft ie z'n zin. Dan laat hij jou en Son en Victoria ook met rust.

PETER
Nou, dat denk ik niet. Dus laat dat idee maar varen. Als het komt, dan komt het. Ik kan de kogel met mijn naam erop toch niet ontwijken.

ASTRID
Je vrolijkt me wel op, zeg.

PETER

Ach As, ik zie het zo: ik ben toch al zestig jaar geworden. Ik heb de meeste aardappelen al op.

ASTRID

Maar wat nou als het misgaat? Wat nou als hij straks weer gewoon vrijkomt?

Daar heeft Peter ook geen antwoord op.

415 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

415

Later. De legpuzzel is al bijna klaar als Astrids telefoon gaat. Ze kijkt wie het is en neemt glimlachend op --

ASTRID

Hee Karlijn! Dat is lang geleden.

Maar Astrids glimlach verdwijnt snel van haar gezicht als ze hoort wat haar vriendin zegt.

Ze begint sneller te ademen, zakt op een stoel en legt haar hand op haar borst om haar hartslag te controleren.

Op tafel staat het doosje met pillen dat ze van de cardioloog kreeg. Astrid kijkt weg van de pillen en focust zich op het gesprek.

416 I/E. AUTO KARLIJN / PARKEERPLEK - DAG

416

Astrid zit bij haar vriendin KARLIJN (45) in haar geparkeerde auto, allebei bezorgd --

ASTRID

Gewoon vanuit het niets?

KARLIJN

Gewoon een appje. "Ik heb geldbedrag gekregen om Astrid om te leggen." Ik schrok me wezenloos.

ASTRID

En je kent die jongen?

KARLIJN

Ik ken z'n moeder goed, die heeft bij mij om de hoek die bloemist. Daarom appte hij me ook. Hij weet dat jij en ik vriendinnen zijn. Hij zegt dat ie pgg-gesprekken heeft gevoerd met iemand die hem geld wil geven.

ASTRID
Heb je die gesprekken?

KARLIJN
Nee, alleen zijn appjes.

ASTRID
Mag ik die zien?

Karlijn pakt haar telefoon, maar twijfelt nog --

KARLIJN
Het gaat niet alleen om jou...

Astrid schrikt. Haar handen trillen als ze de telefoon van Karlijn overneemt en ze de berichten leest --

Pgp-berichten van wie?
Van de opdrachtgever
Wie is dat dan?
Het gaat ook om haar dochter

En daaronder staat een op straat gemaakte foto van Victoria. Astrid blijft in shock naar de foto staren --

KARLIJN
Ik weet dat ie een strafblad heeft en met zware jongens omgaat, dus ik vond dat je het moest weten.

Astrid dwingt zichzelf om weg te kijken van de foto --

ASTRID
Hij zegt dat ie al is betaald. Dan moet ie de opdracht dus uitvoeren. Anders heeft ie zelf een probleem.

KARLIJN
Stuurt hij mij daarom die waarschuwing? Omdat hij het eigenlijk niet wil doen?

ASTRID
Of omdat ie mij wil lokken via jou...

Ze kijken snel om zich heen. Niemand te zien en Astrid schudt het idee van zich af --

ASTRID
Ik moet die pgp-berichten lezen die die heeft gekregen.

KARLIJN
Ik maak wel een afspraak met hem dan.

ASTRID

Ik weet niet of dat nou wel slim is...

KARLIJN

Hij zal mij echt niks doen. En dan kunnen we inschatten of het serieus is.

ASTRID

Ik vraag m'n beveiligers of ze kunnen helpen.

KARLIJN

Nee, dat wil ik niet hoor. Laat mij nou eerst kijken.

Astrid aarzelt. Dan schiet Karlijn in de lach --

KARLIJN

Wat een gedoe, zeg. Leuk om je weer eens te zien, hoor, maar volgende keer gewoon weer dronken karaoke zoals vroeger?

Astrid glimlacht met moeite.

417 I/E. AUTO ASTRID / PARKEERPLEK - DAG

417

Astrid in haar eigen geparkeerde auto, ze zwaait even naar Karlijn die wegrijdt. Astrid moet hard ademen om haar paniek onder controle te krijgen. Als ze rustig genoeg is belt ze haar dochter --

VICTORIA (V.O.)

Mam...

ASTRID

Waar ben je nu?

VICTORIA (V.O.)

In de studio, hoezo?

ASTRID

Moet je nog buiten zijn vandaag?

VICTORIA (V.O.)

Alleen m'n auto van de APK halen.

ASTRID

Laat iemand anders dat doen. Jij blijft binnen.

VICTORIA (V.O.)

Mam, wat is er?

ASTRID
Er is niks, gewoon
binnenblijven.

VICTORIA (V.O.)
Je maakt me bang.

ASTRID
Doe nou maar wat ik zeg!

Astrid hangt op. Ze haalt uit haar binnenzak het kaartje dat ze kreeg van Yannick van de DBB...

418 INT. SAFEHOUSE #3 - NACHT

418

Yannick zit in Astrids safehouse op haar goedkope Ikea bank. Astrid ijsbeert heen en weer terwijl hij haar bijpraat --

YANNICK
We nemen dit heel serieus.

ASTRID
Als jullie dit echt serieus namen dan hoorde ik dit van jullie, niet van een vriendin.

YANNICK
Ik meen het. Die jongen is al twee keer eerder in verband gebracht met een mogelijke liquidatie.

ASTRID
Waarom arresteren jullie hem dan niet?

YANNICK
We kunnen hem niet vinden.

Astrid is verbijsterd --

ASTRID
Mijn vriendin heeft nu met hem afgesproken!

Nu wordt Yannick ook nerveus --

YANNICK
Kan je haar bellen? Nu meteen?

Astrid zoekt haar telefoon en belt. Ze zet de telefoon op speaker voor Yannick. Hij gaat over... en over... en over...

...en als Astrid het eigenlijk al opgeeft neemt Karlijn op --

KARLIJN (V.O.)
Hee As.

ASTRID
 (opgelucht)
 Je bent er. En?

KARLIJN (V.O.)
*Oh, hij is helemaal niet op
 komen dagen.*

ASTRID
 Raar. Misschien maar goed.

Yannick schrijft snel iets op een oude envelop en toont hem aan Astrid: 'AANGIFTE!'

ASTRID
 Ik zat nog te denken, misschien moet je aangifte doen.

KARLIJN (V.O.)
Hè nee, hoor. Die jongen weet waar ik woon, dan krijg ik misschien problemen.

ASTRID
 Snap ik, maar dit klinkt wel serieus.

KARLIJN (V.O.)
Het waait wel over. Ik heb eigenlijk al spijt dat ik het je heb verteld.

ASTRID
 Maar misschien is het toch-

KARLIJN (V.O.)
Nou moet je ophouden, hoor. Je wordt echt para. Ik ga geen aangifte doen en jij ook niet. En nu is het klaar, ja?

Ze hangt op. Astrid kijkt Yannick verbijsterd aan --

YANNICK
 Ze steekt haar kop in het zand.

ASTRID
 Ja dat is makkelijk, het gaat wel om m'n dochter!

YANNICK
 Ik ben er mee bezig, Astrid. Geloof me. Maar jij komt voorlopig de straat niet op en je dochter ook niet, goed?

Yannick loopt van Astrid weg en begint te bellen. Ze is een opgelucht dat Yannick zo doortastend is maar ze blijft nerveus.

Ze voelt even aan haar pols en het KADOENK KADOENK van haar snel kloppende hart overstemt Yannicks stem.

419 INT. CAFÉ DE HALLEN - DAG (2006)

419

Het KADOENK KADOENK vervolgt over deze scène: Thomas staat in zijn café, op een rustige doordeweekse dag. Een paar stamgasten, zachte muziek op de radio.

Thomas pakt wat lege glazen van een tafeltje en kijkt onwillekeurig uit het raam.

Hij ziet iets gek.

BUITEN

staan op afstand van het café een POLITIEAUTO geparkeerd. Ernaast overleggen RECHERCHEURS met GEÛNIFORMEERDE AGENTEN.

Thomas raakt nerveus. Kijkt de andere kant op. Ziet dat er nog een politieauto aan de andere kant staat. Een agent wijst net in zijn richting...

Thomas haast zich weg van het raam, snel door de zaak heen, naar achteren --

420 INT. CAFÉ DE HALLEN - KEUKENTJE - DAG (2006)

420

-- waar hij een klein keukentje inloopt. Hij opent keukenkastjes en tilt er grote PAKKEN HASJ uit, begint ze snel te verzamelen. Zweet op zijn voorhoofd.

Hij heeft er al een stuk of acht op het aanrecht getild, als er twee GEÛNIFORMEERDE AGENTEN in zijn keukentje verschijnen.

Een moment een ongemakkelijke stilte terwijl Thomas beseft dat hij op heterdaad is betrapt --

THOMAS

Oké. Eh... oké. Godverdomme, jongens...

421 INT. VERHOORKAMER - DAG (2006)

421

Thomas zit weer tegenover dezelfde rechercheur en Fred Teeven. Maar Thomas is een stuk nerveuzer en Fred Teeven een stuk vrolijker --

TEEVEN

Meer dan 800 kilo hasj in je kroeg, je busje, en in je loods ook nog eens meer dan 900.

THOMAS

Ik weet echt niet hoe dat spul daar komt.

TEEVEN

Daar ga je niet mee wegkomen.

Thomas zwijgt, weet dat hij in grote problemen zit --

TEEVEN

Maar we kunnen elkaar helpen. Je weet wie ik veel liever zou hebben.

Thomas is even verbaasd, begrijpt het dan --

THOMAS

U wil dat ik ga getuigen tegen Willem Holleeder.

TEEVEN

Op hem heb ik een abonnementje lopen. En iemand moet de eerste zijn. Anoniem, natuurlijk. We houden je naam erbuiten.

THOMAS

En als ik dat doe... dan verdwijnt dit?

TEEVEN

Dan loop je hier straks gewoon de deur uit.

Thomas snapt het. Hij heeft niet veel keuze --

THOMAS

En hoe ziet dat eruit voor de buitenwereld, als ik hier zo maar van wegliep?

TEEVEN

Het is helemaal aan jou. Als ik in jouw schoenen stond zou ik gewoon naar huis willen, naar m'n kinderen.

Daar heeft hij Thomas.

422 INT. SAFEHOUSE #3 - NACHT

422

Astrid ligt in bed. Ze kan niet slapen. BABYGEHUIL uit een andere woning. Naast het gehuil hoort ze ook BOZE STEMMEN, de vader en moeder die ruzie met elkaar maken --

In het naburige appartement gaat het babygehuil in OVERDRIVE en het GESCHREEUW van de vader ook --

WILLEM

Hoe kan je nou tegen een baby schreeuwen? Dat heeft toch totaal geen zin. Je maakt het alleen maar erger. Zo'n kind
(MORE)

WILLEM (cont'd)
raakt in paniek. Je kan beter
wachten tot het moe wordt.

ASTRID
Geweldige tip.

WILLEM
Je moet er gewoon even heen
gaan, As. Zeggen dat ze stil
zijn.

ASTRID
Ik slaap toch niet.

WILLEM
Slik je een pil.

ASTRID
Ik ben Boxer niet. Ik zit
gewoon... als er iets met Vic
gebeurt dan, echt...

WILLEM
Want daar zit ik achteraan?

ASTRID
Niet?

WILLEM
Als je dat denkt dan ken je me
niet.

Astrid gelooft het maar half...

423 OMITTED

423

424 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

424

Astrid pakt haar spullen vast in om te verhuizen. Het
GEBOOR aan de andere kant van de muur klinkt harder dan
ooit.

Ze is nerveus en pakt haar telefoon om Victoria te
bellen --

CROSSCUT MET:

424A EXT. WOONWIJK* - DAG

424A

Victoria loopt op straat als ze opneemt --

VICTORIA
Hee mam.

ASTRID
Hee schat. Sorry, dat ik
gisteren zo kortaf deed, hoor.
Maar-

Op straat TOETERT een auto en Astrid hoort het door de telefoon --

ASTRID
Ben je buiten?

VICTORIA
Heel even maar.

ASTRID
Ik heb je toch gezegd dat je binnen moest blijven?

VICTORIA
Ja, ik ben geen hond. Ik weet niet eens waarvoor.

ASTRID
Denk je dat ik dat voor niks zeg? Ben je gek of zo? Als ik zeg dat je binnen moet blijven dan doe je dat!

VICTORIA
Maar wat is er dan-

ASTRID
Wil je soms dood? Ze kunnen overal vandaan komen! Hoe vaak heb ik dat nou al gezegd!? Je gaat nu naar huis en je doet alle deuren en ramen op slot en je zet je alarm aan.

VICTORIA
Maar ik heb een shoot straks.

ASTRID
Dan zeg je die maar af! Jij wilde zo graag BN'er'tje zijn, dan zijn dit de consequenties. Iedereen herkent je. Gefeliciteerd.

Victoria schiet vol --

VICTORIA
Maar ik kan toch niet m'n hele leven opgeven, voor hem?

ASTRID
En wat denk je dat ik doe?

VICTORIA
Ja, maar dat was jouw keuze.

ASTRID
Ik had geen keuze. En jij ook niet. Dat is wat ik je probeer duidelijk te maken.

VICTORIA

Als ik moet leven zoals jij dan
was ik nog liever dood.

ASTRID

Dan moet je vooral zo doorgaan.

VICTORIA

Ik kan dit niet meer, mam...

ASTRID

Ze pakken je gewoon, als ze mij
niet kunnen vinden dan-

Victoria hangt geëmotioneerd op, kan de uitbarsting van haar moeder niet aan.

Maar in haar safehouse is Astrid nog ziedend van woede. Loopt heen en weer. Pakt het kaartje van Yannick er bij en belt hem.

De telefoon gaat een paar keer over, schakelt dan naar voicemail --

VOICEMAIL (V.O.)

*Dit is de voicemail van nul,
zes, één, vier-*

Astrid hangt op, nog kwader dan ze al was. Ze moet iets! Maar wat? Ze belt nog een nummer en krijgt haar vriendin Karlijn aan de telefoon --

KARLIJN (V.O.)

Hoi As.

ASTRID

*Karlijn, jij gaat nu aangifte
doen van die jongen.*

KARLIJN (V.O.)

*Dat doe ik niet, dat heb ik al
gezegd.*

ASTRID

*Dat doe jij wel! Dit gaat niet
over jou. Dit gaat over mij en
mijn veiligheid en m'n dochter
en haar veiligheid, en als jij
daarmee fuckt dan kom ik naar je
toe en dan moet je pas echt bang
zijn.*

KARLIJN (V.O.)

*Je bent aan het doordraaien. Het
waait wel over zei ik toch? Ik
ga niet-*

ASTRID

*Oh, je doet het niet? Dan doe ik
het wel. Sterker nog, ik ga wel*

(MORE)

ASTRID (cont'd)
 bij zijn moeder langs. Bij die
 bloemenwinkel, toch? Ga ik wel
 even zelf regelen dan. Gaat hij
 achter m'n dochter aan, ga ik
 naar z'n moeder toe. Moet je
 kijken wat er gebeurt.

KARLIJN (V.O.)
Dat moet je niet doen, dan-

Maar Astrid hangt op. Ze heeft nu een plan.

Ze grijpt haar spullen. Haalt het pistool even uit haar
 tas en kijkt of het geladen is.

425 EXT. WINKELSTRAAT - DAG

425

Astrid zit in haar auto en kijkt naar de overkant van de
 straat, waar een BLOEMIST zit.

Ze houdt eigenaresse LIESBETH in de gaten, een vrouw van
 Astrids leeftijd. Astrid gaat rechtop zitten als het erop
 lijkt dat Liesbeth een werknemer instrueert om even de
 kassa over te nemen.

Liesbeth trekt haar jas aan en vertrekt.

Astrid opent de deur van haar auto al... maar twijfelt...
 Gaat ze dit echt doen..?

426 I/E. CAFÉ DE HALLEN - DAG (2006)

426

Twee mannen met hoodies, DWIGHT en REMY, naderen het café
 van Thomas van der Bijl. Rond een uur of negen 's
 ochtends.

Ze kijken naar binnen. Thomas staat te stofzuigen.

Remy heeft het wapen... maar als hij op het punt staat
 het café binnen te lopen durft hij niet meer.

Dwight pakt het wapen van hem over, rent met het
 getrokken wapen naar binnen terwijl Remy buiten wacht.

Thomas draait zich naar hem toe. Heft zijn armen, weet
 dat het te laat is.

De schutter is jong en bang. Minstens net zo bang als
 Thomas.

Thomas zet een stap naar hem toe als BAM BAM! Thomas valt
 op de grond. Dwight zet een stap naar hem toe en vuurt
 nog vijf keer. Dan rent hij weg.

427 EXT. STRAAT* - TERUG

427

Astrid heeft haar beslissing gemaakt en stapt uit. Ze loopt achter Liesbeth aan, terwijl die net een steeg in gaat.

Astrid gaat achter haar aan, de steeg in.

Ze achtervolgt haar totdat ze zeker weet dat niemand haar kan zien. Haar hand gaat in haar tas naar haar wapen --

ASTRID

HEE!

Liesbeth draait zich om. Ze herkent Astrid niet en is verbaasd --

ASTRID

Jouw zoon wil mij vermoorden,
vind je dat normaal?

LIESBETH

Wat..?

ASTRID

Hij wil mij vermoorden. En m'n
dochter ook. Dus ik dacht ik ga
eens even met z'n moeder praten.

Astrid lijkt met de zin platter Amsterdams te praten, het gaat automatisch als ze haar stem verheft --

LIESBETH

Het spijt me, ik...

Liesbeth loopt weg. Astrid haalt haar in --

ASTRID

Staan blijven! Niet van mij
weglopen. Ik vraag je wat: vind
jij het normaal dat jouw zoon
mij wil vermoorden? Vind je dat
normaal?

LIESBETH

Heeft ie dat echt gezegd..?

ASTRID

Geloof het maar.

LIESBETH

Maar waarom..?

ASTRID

Waarom? Voor geld. Wat denk je
waarom? Hij wil gewoon de hitman
uithangen en hij denkt dat ik
dat zo maar laat gebeuren.

LIESBETH

Die mensen van de GGZ. Ik wist dat hij z'n medicatie niet meer slikte maar dat was niet genoeg...

ASTRID

Je moet mij niks proberen wijs te maken nou, hè.

LIESBETH

Mijn zoon ziet dingen die er niet zijn, hij zegt dingen die hij niet meent...

ASTRID

Hij schiet mensen dood die hij niet kent?

Liesbeth ziet de woede in Astrids gezicht en haar hand die om het wapen in haar handtas geklemd zit --

ASTRID

Jij gaat die fokking zoon van je tegenhouden, begrepen?

LIESBETH

Maar...

ASTRID

Ik vroeg is dat begrepen?

Ze knikt Astrid toe dat ze haar bevel op zal volgen. En tot Astrids verbazing begint de vrouw te huilen.

En ineens schaamt Astrid zich kapot. De vrouw kan zich niet meer inhouden en Astrid weet niet wat ze nog kan zeggen --

ASTRID

Hou hem bij me weg, anders weet ik je te vinden.

Ze draait zich om en loopt weg. Het GESNIK van de vrouw negeert ze zo goed ze kan, terwijl ze maakt dat ze wegkomt.

428 INT. GANG SAFEHOUSE #3 - DAG

428

Astrid komt thuis en loopt van de lift naar de voordeur van haar appartement, nog steeds in shock om wat ze net heeft gedaan.

Ze komt een hoek om en schrikt als ze iemand voor haar deur ziet, in een automatische schiet haar hard naar haar wapen...

Het is Yannick. Hij zag dat ze in haar tasje greep --

YANNICK
Wat heb je daar?

ASTRID
Wat doe jij hier?

YANNICK
Je telefoon staat uit en ik heb
nieuws. Over die dreiging. Die
jongen is een fantast, die leidt
aan wanen.

ASTRID
Je zei dat ie al met twee andere
liquidaties in verband was
gebracht.

YANNICK
Dat was ook niks. Astrid, echt,
geloof me, dit is een gek.

ASTRID
Oké. Goed om te weten.

YANNICK
Wat zit er in die tas?

ASTRID
Dat gaat je niks aan.

Maar Yannick laat zich niet wegsturen. Als Astrid hem
passeert om bij haar voordeur te komen, pakt hij haar
tasje van haar af en zoekt erin --

ASTRID
Hee!

Yannick haalt het wapen eruit en kijkt Astrid woedend
aan --

YANNICK
Hoe kom jij hieraan?

ASTRID
Niet van jullie in elk geval.

YANNICK
Wat wou je hiermee doen?

ASTRID
Mezelf verdedigen.

YANNICK
Een pistool is geen
verdedigingswapen, dit is een
aanvalswapen. Illegaal zeker?

ASTRID
Yannick, alsjeblieft.

Yannick stopt het wapen bij zich --

YANNICK

Wij hebben dit gesprek nooit
gevoerd, begrepen? Ik zorg
ervoor dat deze verdwijnt.

ASTRID

Ik heb dat ding nodig!

YANNICK

Je zou me ook dankbaar kunnen
zijn. Als ik dit zou melden...

ASTRID

Doe wat je niet laten kunt,
Yannick.

YANNICK

Dit valt me zo van je tegen...

Yannick loopt weg. Astrid kijkt hem terechtgewezen na --

ASTRID

Jij moet niet tegen me praten
alsof ik een klein kind ben!

Maar Yannick draait zich niet meer om.

429 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

429

DAG 41 in de rechtszaal en voorzitter Wieland richt zich
op de getuigencabine --

WIELAND

Is die moord op Van der Bijl
iets waar u vaak aan terugdenkt,
meneer Ros?

In de getuigencabine blijft het stil. Na een moment
klinkt er een andere stem uit de speakers, de
welbespraakte stem van de INTERMEDIAIR die "vertaalt" wat
getuige Fred Ros zegt --

INTERMEDIAIR (V.O.)

Ik probeer er niet meer bezig te
zijn. Het zijn toch
afschuwelijke dingen die gebeurd
zijn, maar af en toe moet je er
wel aan terugdenken, over.

JANSSEN

Ik moet hier toch weer iets van
zeggen. We hebben hier nu voor
de tweede keer een vermoed
iemand in de cabine, en meneer
Ros mag ik nu niet eens meer
horen!

WIELAND

We zijn daar ook ongelukkig mee,
maar het raakt aan de veiligheid
is deze rechtbank verteld, dus
wij hebben daar geen keuze in.

TAMMES

Eén kleine verspreking kan
verraden waar meneer nu leeft.
Een intermediair is dus absoluut
noodzakelijk.

JANSSEN

Mijn protest blijft staan, maar
laten we verder gaan. De moord
op Van der Bijl, daar
rekruteerde u twee schutters
voor. In opdracht van wie?

Het blijft even stil, terwijl iedereen wacht tot Fred Ros
zijn verhaal aan de intermediair heeft verteld. Janssen
deelt een blik met Willem: ongelofelijk dit.

INTERMEDIAR (V.O.)

Dat was Soerel. Het kwam op mijn
bordje terecht en Soerel zei dat
ik haast moest maken, want Van
der Bijl praatte met de politie,
over.

JANSSEN

En viel de naam Holleeder?

Een moment wachten...

INTERMEDIAR (V.O.)

Zo'n beslissing werd nooit
alleen genomen. Soerel, Hillis
en Holleeder, dat was het
driemanschap, over.

JANSSEN

Ik vraag u specifiek naar uw
eigen ervaringen met Holleeder.

Een moment wachten...

INTERMEDIAR (V.O.)

Ja, dat is wel geinig, die ken
ik helemaal niet. Ik zit hier
Willem Holleeder niet vrij te
pleiten, maar ik ga af op de
feiten die ik gehoord heb. Veel
mensen die in die tijd rond
liepen zagen hem niet als heel
groot, over.

JANSSEN

Maar als wij het OM mogen
geloven was Holleeder de kwade
genius achter dit hele gebeuren.

Een kort moment wachten...

INTERMEDIAR (V.O.)

Serieuze mensen hadden niet veel
respect voor hem. Hij werd een
beetje gezien als een clown
eerlijk gezegd over.

Janssen is tevreden. Wieland richt zich tot Holleeder --

WIELAND

Wilt u meneer Ros misschien zelf
ook vragen stellen?

WILLEM

Dat hoeft niet, hoor.

Want hij is allang blij.

430 INT. SAFEHOUSE #3 - DAG

430

Astrid volgt de rechtszaak in haar safehouse. Ze meet
haar bloeddruk en schrikt van de waardes die ze aantreft.

Met tegenzin pakt ze de medicatie en schudt twee pillen
in haar hand. Ze slikt ze door en neemt een slok water om
ze weg te spoelen. Het voelt voor Astrid als een
nederlaag.

CUT TO:

Later. Astrid loopt rondjes door haar safehouse. In
gefragmenteerde momenten zien we dat ze de hele tijd
mensen belt die allemaal niet opnemen, dat frustrleert
haar intens --

VICTORIA (V.O.)

Hoi! Spreek iets in.
(piep!)

ASTRID

Bel me nou even terug. Ik wil je
gewoon even horen.

CUT TO:

Ze belt nog iemand --

SONJA (V.O.)

Laat een bericht achter en dan
bel ik je terug.
(MORE)

SONJA (V.O.) (cont'd)
(piep!)

ASTRID
Son? Met mij. Ben je thuis? Nou,
ik ben nu ook aan de pillen
hoor. Lekker waus in m'n kop, ik
snap jou wel. Heb je de zitting
gevolgd? Het gaat niet heel
goed... Bel je me even?

CUT TO:

Nog een nummer bellen, weer een bericht --

STIEN (V.O.)
*Hallo. U spreekt met het
automatisch antwoordautomaat van
Stien Leipoldt. Als u uw naam en
telefoonnummer achterlaat, dan
bel ik u zo spoedig mogelijk
terug.*
(piep!)

ASTRID
Mam? Ben je aan de bingo of zo?
Ik hoop het. Nou, bel me even
als je tijd hebt?

CUT TO:

Astrids telefoon PIEPT en ze snelt door de kamer om te zien of iemand haar belt. Maar het is een PUSHMELDING van een nieuwssite:

"Ex-collega: 'Astrid Holleeder ligt in moordproces"
staat er. Astrid swipet geschrokken het bericht open en leest het artikel op haar telefoon. We zien FLARDEN tekst:

...beticht voormalig collega Astrid Holleeder van leugens...

...stond altijd wél vol overtuiging aan diens kant...

...verklaring kan een belangrijke rol spelen in Holleeders proces...

Astrid legt de telefoon weg. De ellende is compleet nu. Ze zakt op een stoel neer. Geen idee wat ze moet doen. Helemaal als het BABYGEHUIL in het andere appartement weer begint.

431 INT. SAFEHOUSE #3 - NACHT

431

Die nacht in Astrids safehouse. We bewegen door de ruimte. Er klinkt MUZIEK. We horen Astrid zingen...

Ze zit op de bank. De vechtpop zit naast haar, ze heeft hem haar pet op gezet. Ze zingt mee met een KARAOKE-

versie van ABBA's *The Winner Takes It All*. Hard, vaak vals, maar gemeend.

Ze verliest zich in het zingen en kijkt ook niet raar op...

...als in plaats van de vechtpop ineens Willem naast haar op de bank zit. Hij bekijkt zijn zingende zus lachend en gaat dan meezingen. Samen de tekst van het scherm lezend.

Zo laten we ze achter. Met z'n tweeën in een donkere kamer, enkel verlicht door het schijnsel van de tv, zingend over eenzaamheid.

EINDE AFLEVERING 4